

пжлна сила, скоро ще се развие гората и ще закукува кукувицата, и след джлгата зимна почивка ще почне оживена работа. Песен и обичай, както и цялата религия някога, следват стжпка по сжпка интересите на годишния момент; творчеството на народа е в прека зависимост от настроенията на сезона, и сжрдцата се вжлнуват само от това, което има преко жизнено значение в стопанския и семеен бит. Това единство на естетика и труд, тази органическа връзка между идеал и действителност се хвжрля в очи за всеки наблюдател, и от там чувството ни за нещо естествено-красиво, за нещо човешки-вжзвизиено в тия простички песни и мелодии, в тия игри и обреди. Продукт на безсжзнатално фажбулиране, те изжвяват емоционално-волевото на живота вжв всичката му неподкупна правда и с неговия законен ритъм. Вжображението е здраво обвжрзано от преживено, желано, мечтано и навред тук се долавя почвеното вджхновение на земеделеца, загрижен за имот, плодород и здраве.

Ето Лазаровден. В празнична премена момите обхождат дружно кжща по кжща и пеят на домакин, домакина, деца, старци и всички членове на семейството подходната кржшна песен. Какво би могло да се пожелае на един орач? Мисжлта лети кжм изкласилата нива, кжм ваклото стадо, кжм потжналата в цветоже и слжнце природа—и една дивна химна на пролетта излиза от гжрдите на тоя импровизиран хор

Що ми е мило и драго
 Че се е пролет пукнала,
 Все е излезло на трева
 И стока, море и мжка:
 Сиви говеда в гората
 Врани конеже в полето
 На хилядници овчици
 И на стотини козици,
 Всичка е стока весела
 Всичко е живо станало
 Бсичко на паша тржгнало,
 Орач ми оре в полето
 Полските равни рудини
 Полските цели целини,
 Два му воложе ангели
 Сратурково му ралото